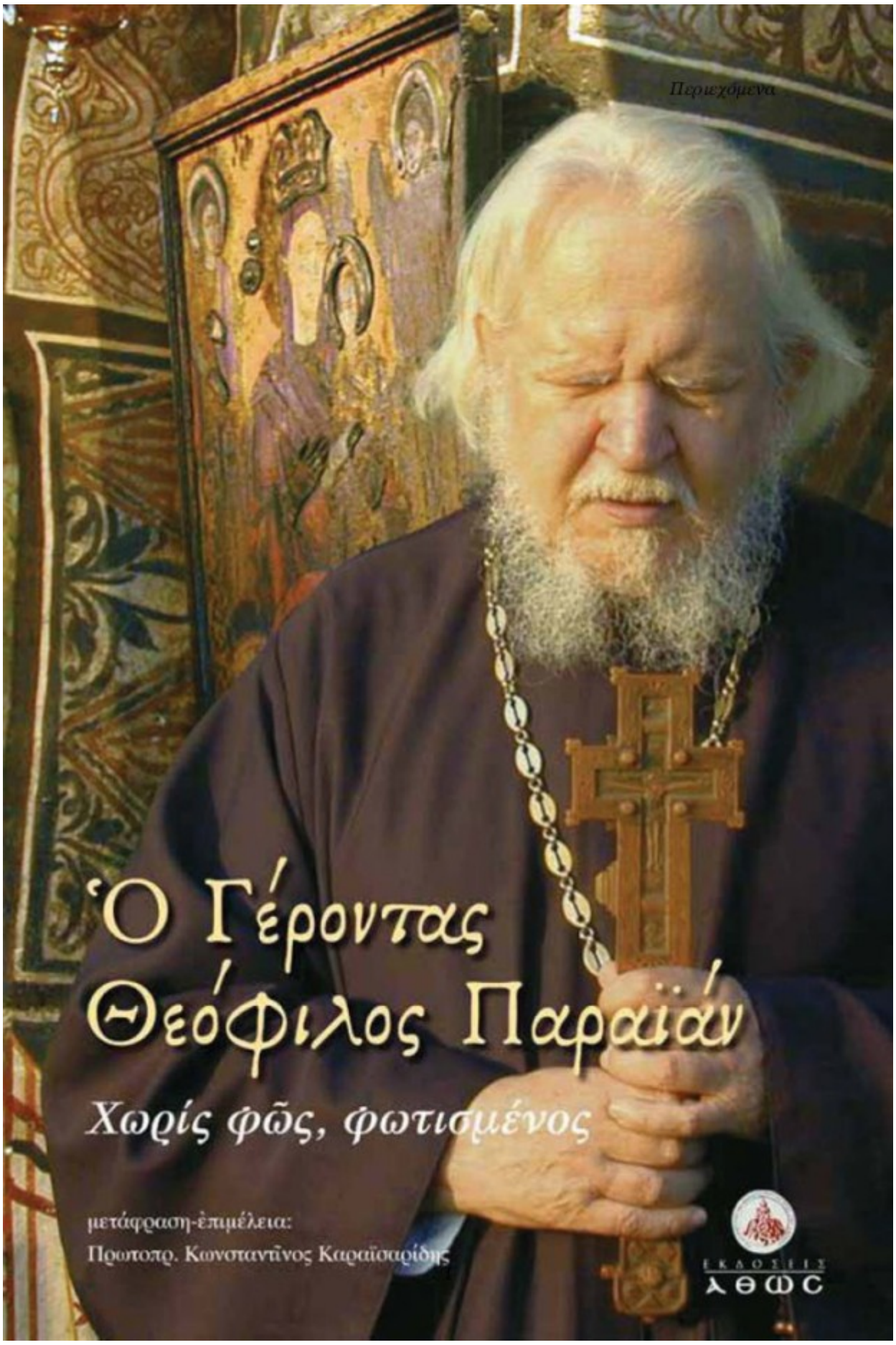
10 Οκτωβρίου 2015

Λόγοι και Συμβουλές του Γέροντα Θεόφιλου Παραϊάν:Ένα προτεινόμενο πνευματικό πρόγραμμα.

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Περιεχόμενα
Ὁ Γέροντας
Θεόφιλος Παραϊδάν
Χωρίς φῶς, φωτισμένος
μετάφραση-ἐπιμέλεια:
Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Καραϊσαρίδης
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΛΘΩΣ

Στους νέους , και ειδικά στους διανοούμενους , προτείνω στη συνέχεια, κατά την εξομολόγηση, ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει πέντε σημεία:
α) παρακολούθηση των ιερών ακολουθιών,
β) προσευχή πρωί και βράδυ,
γ) ανάγνωση δύο κεφαλαίων της Καινής διαθήκης καθημερινά,
δ) επανάληψη όλο και πιο συχνά και πιο έντονα της προσευχής «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλόν» και
ε) τήρηση νηστειών.
Θα ήθελα να αναλύσουμε ξεχωριστά κάθε σημείο αυτού του προγράμματος:
α) Φυσικό θα ήταν όσοι εξομολογούνται να παρουσιάζουν μόνοι τους τον εαυτό τους με την αμαρτωλότητά του και να εξομολογούνται τα αμαρτήματά τους. Όμως κάτι τέτοιο συμβαίνει σπάνια. Οι περισσότεροι από αυτούς που έρχονται στην εξομολόγηση περιμένουν να ερωτηθούν και αυτό το κάνουν και μερικοί που εξομολογήθηκαν ήδη αρκετές φορές. Μάλιστα πριν αρχίσουν να εξομολογούνται κάποιο αμάρτημα , συνηθίζω να ρωτώ στην αρχή ποιο είναι το βαπτιστικό όνομα αυτού που προσέρχεται. Έπειτα ρωτώ ποια είναι η ηλικία, η κοινωνική, οικογενειακή και επαγγελματική του κατάσταση. Ακολούθως πότε εξομολογήθηκαν για τελευταία φορά , αν είχαν κάποιο επιτίμιο και αν το εκπλήρωσαν. Μετά από αυτά η πρώτη πιο ειδική ερώτηση είναι: «Πηγαίνεις στην εκκλησία;». Από την απάντηση που θα λάβω εξαρτάται η συνέχεια της εξομολόγησης. Στην περίπτωση κατά την οποία ο συγκεκριμένος άνθρωπος δεν πάτησε το πόδι του στην εκκλησία για μακρό χρονικό διάστημα, χωρίς να υπάρχει εύλογη αιτία (αρρώστια, εργασιακός περιορισμός) τότε του λέω με αποφασιστικό τόνο: «Αν θέλεις να πεις τίποτε άλλο, εγώ θα σε ακούσω. Όμως να ξέρεις ότι εγώ δε δίνω άφεση αμαρτιών σ’ αυτούς που δεν συμμετέχουν στις ιερές ακολουθίες της Εκκλησίας και ιδιαίτερα στη θεία λειτουργία». Μπροστά σε αυτή τη στάση οι άνθρωποι συνειδητοποιούν ότι χωρίς να πηγαίνεις στην Εκκλησία δεν μπορείς να φτάσεις στη συγχώρηση των αμαρτημάτων και βέβαια αυτό θα το εφαρμόσουν, όχι μονάχα για μερικούς μήνες αλλά για ολόκληρη τη ζωή τους, όσο ο κάθε χριστιανός είναι υγιής και έχει δυνάμεις.
Αποδίδω μεγάλη σημασία στο να πηγαίνουν οι άνθρωποι στην εκκλησία, γιατί η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι εκκλησία ιερών ακολουθιών , είναι εκκλησία της θείας λειτουργίας, εκκλησία που δοξολογεί το Θεό με τους ιερείς και τη μεσολάβηση της ιεροσύνης.
Θεωρώ ότι δεν μπορεί κάποιος να είναι ορθόδοξος, ν’ ανήκει στην Ορθόδοξη Εκκλησία , χωρίς να συμμετέχει στις ιερές ακολουθίες, στη θεία λειτουργία , χωρίς να έχει σχέση με το Θεό δια της μεσιτείας των ιερέων. Όλα αυτά είναι ουσιώδη χαρακτηριστικά της Ορθοδοξίας και απαρτίζουν αυτό το ιδιαίτερο της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ο ορθόδοξος χριστιανός μέσα στη θεία λειτουργία

εικονίζει τα χερουβείμ• «προσάδει» τον τρισάγιο ύμνο στην Παναγία Τριάδα• ψάλλει «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ» μαζί με τους αγγέλους• ακούει το θείο λόγο δια του Ιερού Ευαγγελίου (το Ευαγγέλιο είναι «ο Χριστός εν τω μέσω ημών»)• κοινωνεί ουράνιων ευλογιών• ζει στη γη στιγμές της βασιλείας του Θεού• διακονεί τον Θεό στον ουρανό ή από δω από τη γη (αυτό είναι η εκκλησία, τόπος προσκύνησης αγιασμένος ειδικά για τα πράγματα του Θεού, σύμφωνα με τα λόγια: «Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ...»). Οι χριστιανοί μας πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους ότι στις ιερές ακολουθίες όλοι «ιερουργούμε», ο καθένας κατά το μέτρο της διακονίας που βρίσκεται. Με άλλα λόγια, στις ιερές ακολουθίες – επομένως και στη θεία λειτουργία- δεν ιερουργεί μόνος του ο ιερέας, αλλά ο ιερέας ιερουργεί μαζί με όλους τους παρόντες και ακόμη μαζί και με τις μακάριες ουράνιες δυνάμεις. Και τούτο, γιατί δεν μπορεί να γίνει θεία λειτουργία χωρίς την παρουσία των χριστιανών, αφού και αυτοί έχουν αγιαστική αποστολή. Αυτό φαίνεται από το ότι ο καθιερωμένος ιερουργός τους καλεί να επιτελέσουν αυτό το έργο τους με τα λόγια: «Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Έτσι έχουν τα πράγματα. Οι χριστιανοί που έχουν ασθενική πίστη, δε συμμετέχουν στη θεία λειτουργία και δεν εκπληρώνουν κάποιες βασικές και ουσιαστικές πνευματικές υποχρεώσεις δεν μπορούν ν' αξιωθούν των δωρεών του Θεού. Εξαιρούνται μόνο όσοι είναι ασθενείς και ανήμποροί των οποίων η ελευθερία είναι περιορισμένη και δεν μπορούν να ενεργήσουν από μόνοι τους. Γι' αυτό λοιπόν ζητώ επίμονα και αμετάκλητα τη συμμετοχή των χριστιανών στις ιερές ακολουθίες. Χωρίς αυτή την προϋπόθεση δε δίνω άφεση των αμαρτημάτων.
Δε διαβάζω συγχωρητική ευχή επίσης και στην περίπτωση που η απόφαση είναι αβαθής, τυπική. Αλλά επιμένω να είναι πραγματική, αληθινή, συνεχής για όλο το διάστημα που ορίστηκε για την κάθε περίπτωση, γνωρίζοντας καλά ότι ο άνθρωπος δεν είναι μια στατική ύπαρξη, ώστε να μπορεί κανείς να χειρίζεται τον καθένα με χειρισμούς καλουπωμένους...
(συνεχίζεται)

Πηγή: «Ο Γέροντας Θεόφιλος Παραϊάν
Χωρίς φως, φωτισμένος»
Μετάφραση- επιμέλεια:
Πρωτοπρ. Κωνσταντίνος Καραϊσαρίδης
Εκδόσεις ΑΘΩΣ
Πηγή: orthodoxos.com.gr